

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1241

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 decembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.566. — Hotărâre privind actualizarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 846/2010	2
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
411. — Decizie pentru eliberarea, la cerere, a domnului Ștefan-Adrian Roșeanu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității pentru Reformă Feroviară	2
412. — Decizie privind constituirea Comitetului interministerial de coordonare pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027	3
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
16. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2019 privind reglementarea unor dispoziții referitoare la prestarea serviciilor și activităților de investiții conform Legii nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare.....	4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 18 din 7 octombrie 2024 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	5–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 846/2010

Având în vedere prevederile Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații, în conformitate cu dispozițiile art. 43 alin. (18) și ale art. 67 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 379/2022 privind aprobarea Metodologiei de elaborare, implementare, monitorizare, evaluare și actualizare a strategiilor guvernamentale, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se actualizează Strategia națională de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 846/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 6 septembrie 2010, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
interimar,

Marin Țole,

secretar de stat

Ministrul economiei,

antreprenoriatului și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul educației,

Ligia Deca

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

Ministrul investițiilor
și proiectelor europene,

Adrian Căciu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florin-Ionuț Barbu

Ministrul energiei,

Sebastian-Ioan Burduja

Ministrul cercetării,

inovării și digitalizării,

Bogdan-Gruia Ivan

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Viceprim-ministru,

ministrul afacerilor interne,

Romeo Simionescu,

secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

București, 4 decembrie 2024.

Nr. 1.566.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1241 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru eliberarea, la cerere, a domnului Ștefan-Adrian Roșeanu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității pentru Reformă Feroviară

Având în vedere cererea domnului Ștefan-Adrian Roșeanu înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.184 din 27 noiembrie 2024,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind înființarea Autorității pentru Reformă Feroviară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 53/2017, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ștefan-Adrian Roșeanu se eliberează, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității pentru Reformă Feroviară.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 10 decembrie 2024.

Nr. 411.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind constituirea Comitetului interministerial de coordonare
pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea
Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. —
ediția de iarnă, 2027**

Având în vedere Adresa Comitetului Olimpic și Sportiv Român nr. 2.318 din 2 decembrie 2024, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/40.342/MA din 5 decembrie 2024,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.473/2024 pentru declararea de interes național a Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se constituie Comitetul interministerial de coordonare pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027, denumit în continuare *Comitetul*, organism consultativ fără personalitate juridică.

Art. 2. — Comitetul are ca obiectiv asigurarea condițiilor necesare, pregătirea și desfășurarea efectivă a Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027.

Art. 3. — (1) Componenta Comitetului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(2) Comitetul este condus de secretarul general al Guvernului, în calitate de președinte, sau, în lipsa acestuia, de secretarul de stat/secretarul general adjunct al Guvernului desemnat în acest scop.

(3) Ministerele sunt reprezentate la reuniunile Comitetului la nivelul funcției de ministru/secretar de stat, iar celelalte entități de conducători sau împuterniciți acestora.

(4) La lucrările Comitetului, la propunerea președintelui, pot participa reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice cu atribuții în domeniu.

(5) Secretariatul Comitetului este asigurat de Agenția Națională pentru Sport.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 10 decembrie 2024.

Nr. 412.

ANEXĂ

COMPONENTA

**Comitetului interministerial de coordonare pentru pregătirea, organizarea
și desfășurarea Festivalului Olimpic al Tineretului European —
F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027**

1. Secretariatul General al Guvernului
2. Cancelaria Prim-Ministrului
3. Ministerul Afacerilor Interne
4. Ministerul Apărării Naționale
5. Ministerul Sănătății
6. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației
7. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului
8. Agenția Națională pentru Sport
9. Comitetul Olimpic și Sportiv Român
10. Instituția prefectului din județul în care urmează a se desfășura Festivalul Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2019 privind reglementarea unor dispoziții referitoare la prestarea serviciilor și activităților de investiții conform Legii nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 82¹ și ale art. 280 alin. (1) din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 25.11.2024,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2019 privind reglementarea unor dispoziții referitoare la prestarea serviciilor și activităților de investiții conform Legii nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 și 496 bis din 19 iunie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 38 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) contul bancar al titularului de contract deschis la o instituție de credit sau contul de plăți al titularului de contract deschis la o instituție emitentă de monedă electronică sau instituție de plată, autorizate de B.N.R. sau înscrise în registrele specifice ale B.N.R. ca având drept de furnizare a serviciilor pe teritoriul României, ce urmează a fi folosit în relația cu S.S.I.F.;”

2. La articolul 38 alineatul (1), litera v) se modifică și va avea următorul cuprins:

„v) anexa: copia documentului de identitate al clientului sau al persoanei împuternicite să transmită ordine în numele clientului sau a certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului sau la instituția similară din statul de origine, după caz, precum și extrasul de cont pentru contul menționat la lit. e¹).”

3. La articolul 38, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Clauzele sau, după caz, documentele prevăzute la alin. (1) lit. a), e¹), i), j) pct. (ii)—(iv), l), s), t) și v) pot fi cuprinse într-o anexă la contract sau într-un document separat, intitulat «cerere de deschidere de cont», sau în alte documente, conform procedurilor interne ale societății.”

4. După articolul 45 se introduce un nou articol, articolul 45¹, cu următorul cuprins:

„Art. 45¹. — (1) În aplicarea prevederilor art. 82¹ alin. (4) din Legea nr. 126/2018, promovarea serviciilor și activităților de investiții ale S.S.I.F. se poate realiza prin clienții proprii ai S.S.I.F. în cadrul campaniilor de promovare de tip «recomandă un prieten», cu respectarea următoarelor condiții:

a) numărul clienților atrași de fiecare client existent să fie de maximum 10 clienți noi pe durata unui an calendaristic;

b) beneficiul primit de fiecare client existent nu poate consta în sume de bani, iar valoarea beneficiului nu poate depăși 1.000 lei pe durata unui an calendaristic;

c) beneficiul primit de fiecare client existent nu poate fi afectat de condiții;

d) durata unei campanii este de cel mult 45 de zile calendaristice;

e) S.S.I.F. poate organiza maximum 3 campanii pe an.

(2) Clienții existenți și potențialii clienți recomandați primesc termenii campaniei de promovare de tip «recomandă un prieten».

(3) S.S.I.F. publică pe site-ul său termenii și condițiile fiecărei campanii de promovare de tip «recomandă un prieten».

(4) Toate informațiile, inclusiv informațiile publicitare, despre fiecare campanie de promovare de tip «recomandă un prieten» trebuie să fie conforme cu termenii și condițiile campaniei.”

5. La articolul 70, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — (1) S.S.I.F. care intenționează să presteze servicii de investiții în baza unui contract încheiat la distanță trebuie să verifice prealabil încheierii contractului la distanță identitatea investitorului sau, în cazul persoanelor juridice, a reprezentantului legal, respectiv împuternicitorului, după caz.”

6. La articolul 70, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ În cazul persoanelor fizice, contractele la distanță nu pot fi încheiate, modificate sau reziliate prin împuterniciri.”

7. La articolul 70 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) o fotocopie a documentelor de identificare a investitorilor sau, în cazul persoanelor juridice, a reprezentanților legali/împuternicitorilor, după caz;

b) informații privind contul bancar, ce urmează a fi folosit în relația cu S.S.I.F., deschis la o instituție de credit, sau contul de plăți, ce urmează a fi folosit în relația cu S.S.I.F., deschis la o instituție emitentă de monedă electronică sau instituție de plată, autorizate de B.N.R. sau înscrise în registrele specifice ale B.N.R. ca având drept de furnizare a serviciilor pe teritoriul României, inclusiv extras de cont al titularului de contract;”

Art. II. — Societățile de servicii de investiții financiare sunt obligate ca, în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, să completeze contractele încheiate cu clienții existenți cu informațiile prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. e¹) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2019 privind reglementarea unor dispoziții referitoare la prestarea serviciilor și activităților de investiții conform Legii nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezentul regulament.

Art. III. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Alexandru Petrescu

București, 26 noiembrie 2024.
Nr. 16.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 18**din 7 octombrie 2024**

Dosar nr. 1.340/1/2024

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Ionel Barbă	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Eleni Cristina Marcu	— președintele delegat al Secției penale
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Ilie Iulian Dragomir	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrnaru	— judecător la Secția penală
Elena Barbu	— judecător la Secția penală
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Valerica Voica	— judecător la Secția penală
Adrian Glugă	— judecător la Secția penală
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă

conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă doamna Elena-Mădălina Ivănescu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, ce formează obiectul Dosarului nr. 1.340/1/2024.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse la dosar raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general pentru prezentarea punctului de vedere cu privire la recursul în interesul legii, cu referire la soluția propusă prin raportul întocmit în cauză de judecătorii-raportori.

8. Doamna procuror-șef Antonia Eleonora Constantin, în calitate de reprezentant al Ministerului Public, pune concluzii de admitere a recursului în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și de pronunțare a unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în problema de drept vizată.

9. Expunând orientările jurisprudențiale identificate, arată că, în opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, este în litera și în spiritul legii cea de-a doua orientare a practicii judiciare, în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2022, suspendarea dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie pentru o perioadă de 180 de zile se dispune și în cazul accidentului de circulație din care a rezultat vătămarea corporală a unei persoane, produs ca urmare a încălcării de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a unei reguli de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce, nefiind necesar ca vătămarea corporală să fie evaluată printr-un certificat medico-legal.

10. Raționamentele și soluția instanței supreme dezvoltate în cuprinsul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 5 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 24 aprilie 2018 („Decizia nr. 5/2018”), nu sunt aplicabile *mutatis mutandis* în privința măsurii administrative, a cărei premisă de aplicare este dată, în

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.340/1/2024 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 31 alin. (4) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de

principal, de încălcarea unei reguli privind circulația pe drumurile publice, regulă pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede suspendarea dreptului de a conduce autovehicule și al cărei scop nu este orientat spre atragerea răspunderii penale și nici măcar spre aplicarea unei amenzi contravenționale, ci spre înlăturarea unei stări de pericol pentru siguranța traficului rutier și prevenirea riscului potențial pe care îl prezintă pentru siguranța terțelor persoane participante la acest trafic sau aflate în proximitatea acestuia un comportament neconform regulilor de circulație rutieră.

11. Prin Decizia nr. 5/2018 sus-menționată instanța supremă a optat pentru o interpretare și aplicare restrictivă a normelor incidente, față de principiul *poenalia sunt restringenda*.

12. Premisele *sine qua non* pentru luarea măsurii administrative care face obiect al reglementării conținute în art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt date de urmărirea faptei conducătorului autovehiculului implicat în accidentul de circulație ca infracțiune și stingerea conflictului de drept penal în faza de urmărire penală sau în faza de judecată prin una dintre soluțiile menționate în cuprinsul normei care consacră măsura administrativă, soluții care, prin obiect și efecte, nu includ și interdicția de a conduce anumite vehicule stabilite de instanță.

13. Măsura administrativă prevăzută de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se aplică independent de aplicarea unei sancțiuni contravenționale principale.

14. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecătoreasă Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

15. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită, prin sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarea problemă de drept:

„interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, forma în vigoare până la data de 29.06.2024 (data la care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în scopul creșterii siguranței rutiere), în sensul de a se stabili dacă pentru a se putea reține existența atât a accidentului de circulație, cât și a vătămării corporale este necesar ca leziunile traumatice sau afectarea sănătății terței persoane implicate să fie evaluate prin zile de îngrijiri medicale”.

16. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la 10 iunie 2024, formându-se Dosarul nr. 1.340/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

17. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare ca urmare a modificărilor aduse prin art. I pct. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002”):

„**Art. 103.** — (1) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se dispune: (...)

d) pentru o perioadă de 180 de zile în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane dacă a fost încălcată o regulă de circulație pentru care prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce și instanța de judecată sau procurorul a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală; (...);

„**Art. 75.** — Accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:

a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;

b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;

c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare.”

III. Orientările jurisprudențiale divergente

18. Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava a identificat existența a două orientări jurisprudențiale cu privire la problema de drept.

19. Într-o orientare jurisprudențială s-a reținut inexistența accidentului de circulație și inexistența vătămării corporale a unei persoane, având în vedere definirea „accidentului de circulație” de către legiuitor prin art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 5/2018, prin care s-a statuat că termenul de „rănire” prevăzut de art. 75 lit. b) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se interpretează în sensul de „leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane, a căror gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale (cel puțin o zi)”, apreciindu-se, chiar dacă decizia este dată în materie penală, faptul că lămurește noțiunea de „accident de circulație” din cuprinsul art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, articol care se aplică și materiei contravenționale. În condițiile în care nu s-a dovedit rănirea vreunei persoane în acest sens, nu s-a reținut existența unui accident de circulație și, prin urmare, condițiile legale pentru suspendarea exercitării dreptului de a conduce.

20. În sensul acestei orientări jurisprudențiale au fost atașate sesizării următoarele hotărâri judecătorești: Decizia nr. 187 din 12 martie 2024 (Dosarul nr. 1.919/40/2023) și Decizia nr. 261 din 8 aprilie 2024 (Dosarul nr. 2.421/40/2023), pronunțate de Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 623/CA/2023 din 27 noiembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal (Dosarul nr. 25/83/2023).

21. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a reținut că noțiunile de „vătămare corporală” și „rănire” au, în cadrul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, un caracter generic, care se aplică oricărei fapte prin care s-a pricinuit unei persoane o vătămare a integrității corporale sau a sănătății, iar nu cel reglementat de art. 194 și următoarele din Codul penal. Aceasta duce la corecta lipsă de raportare la semnificația penală a sintagmei de „vătămare corporală”, cu reținerea, ca fiind incident speței, a sensului mai larg al termenului, de afectare, de lezare a integrității corporale, de traumatism. În ceea ce privește Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de

drept în materie penală nr. 5/2018, s-a apreciat că aceasta se referă la interpretarea unor dispoziții privind săvârșirea unor infracțiuni prevăzute de circulația rutieră, astfel că accepțiunea noțiunilor de „vătămare” și „rănire”, rezultând din această decizie obligatorie, este proprie sferei răspunderii penale, care nu poate fi extrapolată, întrucât urmărește protecția altor valori sociale. În consecință, s-a reținut că rănirea și vătămarea sunt chestiuni de fapt, care pot fi dovedite cu orice mijloc de probă, nefiind necesară emiterea unui certificat medico-legal în acest sens.

22. În sensul acestei orientări jurisprudențiale au fost atașate sesizării următoarele hotărâri judecătorești: Decizia nr. 24/R din 16 ianuarie 2024 pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Dosarul nr. 2.771/102/2023); Decizia nr. 5/R-CONT din 15 ianuarie 2024 (Dosarul nr. 1.414/90/2023) și Decizia nr. 119/R-CONT din 13 februarie 2024 (Dosarul nr. 2.180/90/2023), pronunțate de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 1.953/2023 din 28 septembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția IX-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul nr. 457/3/2023); Decizia nr. 6/R/2023 din 18 ianuarie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal (Dosarul nr. 535/64/2022); Decizia nr. 1.096 din 28 noiembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal (Dosarul nr. 1.471/105/2023).

IV. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

23. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, prin Decizia nr. LXVI (66) din 15 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit:

„Sintagma «vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane» conținută în dispozițiile art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, se interpretează în sensul că se referă doar la vătămările ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum și la celelalte urmări prevăzute în art. 182 alin. 2 din Codul penal.”¹

24. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 5 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 24 aprilie 2018, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și a stabilit:

„în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal privind infracțiunea de părăsire a locului accidentului, stabilește că termenul de rănire prevăzut de art. 75 lit. b) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, se interpretează în sensul de «leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane, a căror gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale (cel puțin o zi) ori printr-una din urmările prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. a), c), d) și e) din Codul penal».”

25. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 5 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 18 iunie 2021, a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și a stabilit:

„în interpretarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002

privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, instanța de judecată, investită cu soluționarea plângerii contravenționale formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție, prin care s-a aplicat sancțiunea complementară a suspendării temporare a exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, nu are posibilitatea să examineze proporționalitatea acestei sancțiuni complementare.”

V. Jurisprudența Curții Constituționale

26. Prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 1.067 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 17 august 2009, referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 51, art. 54, art. 75, art. 77 și art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, s-a reținut:

„Or, sub acest aspect, chiar în jurisprudența invocată de autorul excepției, respectiv în *Cauza Dragotoniș și Militaru — Pidhorni împotriva României*, 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, «din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulărilor mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și evident previzibilă».

Textele de lege criticate conțin, pentru rațiunile mai sus expuse, o serie de astfel de exprimări generale, revenind instanțelor de judecată sarcina de a decide cu privire la corecta lor interpretare și aplicare în cauzele deduse judecătii. În ceea ce privește criticile referitoare la modul de aplicare a normelor ce fac obiectul excepției, acestea excedează competenței Curții Constituționale.”

27. Prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 37 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 17 mai 2023, a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 5 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

28. Prin mai multe decizii Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Cu titlu de exemplu, prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 78 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 22 iunie 2020, referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, s-a reținut:

„De asemenea, raportat la ipoteza reținută în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, în care se dispune suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru

¹ Art. 89 a fost abrogat prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

o perioadă de 90 de zile când fapta conducătorului de autovehicul a fost urmărită ca infracțiune la regimul circulației pe drumurile publice, iar procurorul a dispus clasarea, Curtea reține că nu este vorba de crearea unei *lex tertia* între legea penală și legea contravențională, astfel cum opinează instanța de judecată, ci de instituirea sancțiunii contravenționale complementare constând în suspendarea exercitării dreptului de a conduce, drept consecință a săvârșirii unei fapte de încălcare a unei reguli de circulație, faptă sancționată contravențional potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002.”

VI. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene

29. Prin Decizia din 7 decembrie 1999, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Michel Pevinski împotriva Franței* (Cererea nr. 34.604/97), s-a reținut că suspendarea permisului de conducere pentru o contravenție la circulația rutieră nu prezumă vinovăția conducătorului auto, de vreme ce este menținută posibilitatea contestării faptelor pentru care a fost aplicată această măsură în fața unui judecător, neavând, prin urmare, un obiectiv punitiv, și s-a observat că măsura suspendării dreptului de a conduce autovehicule, ca urmare a săvârșirii unei fapte ce pune în pericol siguranța rutieră (depășirea vitezei legale), avea un caracter esențialmente preventiv, putând fi considerată ca urmărind protecția altor persoane împotriva riscului potențial pe care îl prezintă pentru participanții la trafic un conducător auto care încalcă regulile de circulație rutieră.

VII. Opinia autorului sesizării

30. Autorul sesizării invocă existența unor soluții divergente în practica instanțelor judecătorești, fără a exprima o opinie cu privire la chestiunile de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că sesizarea este admisibilă și că cea de-a doua orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii.

32. A arătat că din interpretarea logico-sistematică a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, astfel cum acestea au fost modificate prin art. I pct. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice („Ordonanța Guvernului nr. 1/2022”), rezultă că, pentru luarea măsurii administrative a suspendării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie pe o perioadă de 180 de zile, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: producerea unui accident de circulație; din accidentul de circulație să fi rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane; încălcarea de către conducătorul autovehiculului implicat în accident a unei reguli de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce; fapta conducătorului de autovehicul a fost urmărită ca infracțiune, iar procurorul sau instanța de judecată a dispus una dintre soluțiile indicate în cuprinsul normei, respectiv: procurorul a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală; procurorul a dispus renunțarea la urmărirea penală; instanța penală a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei și nu a dispus totodată obligația prevăzută de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal; instanța penală a dispus încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală.

33. Deși în definiția legală a accidentului de circulație conținută în art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 195/2002, republicată, preexista condiția rănirii uneia sau mai multor persoane, totuși, atunci când a enunțat condițiile legale pentru dispunerea măsurii administrative având ca obiect și efecte suspendarea dreptului de a conduce, legiuitorul a indicat condiția suplimentară privind „vătămarea corporală” a unei persoane.

34. Din această juxtapunere de concepte rezultă că legiuitorul a avut în vedere anumite consecințe vătămătoare pentru integritatea corporală a persoanelor, consecințe pe care nu le-a suprapus, în mod necesar, noțiunii de „rănire”, astfel cum aceasta preexista în definiția legală a accidentului de circulație și cum, în prealabil, fusese explicitată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 5/2018. Totodată, măsura administrativă a suspendării dreptului de a conduce se dispune atunci când conducătorul autovehiculului, tractorului agricol sau forestier ori tramvaiului care a cauzat accidentul de circulație a încălcat o regulă de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, prevede suspendarea dreptului de a conduce.

35. Premisele *sine qua non* pentru luarea măsurii administrative care face obiect al reglementării conținute în art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt date de urmărirea fetei conducătorului autovehiculului implicat în accidentul de circulație ca infracțiune și stingerea conflictului de drept penal în faza de urmărire penală sau în faza de judecată prin una dintre soluțiile menționate în cuprinsul normei care consacră măsura administrativă, soluții care, prin obiect și efecte, nu includ și interdicția de a conduce anumite vehicule stabilite de instanță.

36. Măsura administrativă funcționează independent de aplicarea sancțiunii contravenționale principale și dă expresie unei răspunderi administrative al cărei scop este orientat preponderent, date fiind condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii, nu spre un obiectiv punitiv, ci spre unul esențialmente preventiv și disuasiv, urmărind înlăturarea unei stări de pericol pentru siguranța circulației pe drumurile publice și protecția altor persoane împotriva riscului pe care îl prezintă pentru siguranța rutieră un conducător auto care a încălcat regulile de circulație rutieră și, totodată, a produs un accident de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane.

37. Acest scop al suspendării dreptului de a conduce este subliniat și în jurisprudența Curții Constituționale, precum și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a fost valorificată la pronunțarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 5 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 18 iunie 2021.

38. Considerentele de mai sus sunt susținute și de aspectele rezultate din analiza lucrărilor parlamentare din care a rezultat apariția în fondul legislativ a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

39. Astfel, textul a fost introdus în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, prin art. I pct. 3 din Legea nr. 152/2019 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România („Legea nr. 152/2019”), sub forma unui amendament adus proiectului legii de aprobare a ordonanței Guvernului, amendament adoptat de Comisia pentru industrii și servicii, Comisia juridică, de disciplină și imunități și Comisia pentru transporturi și infrastructură ale Camerei Deputaților (Cameră decizională). Potrivit Raportului comun-suplimentar nr. 4c-3/33/2015, nr. 4c-11/119/2015 și

nr. 4c-4/15/2015, întocmit de cele trei comisii parlamentare la 4 decembrie 2018, dispoziția legală se regăsește sub forma unui amendament admis la legea de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 21/2014.

40. Dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, au fost ulterior modificate prin art. I pct. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2022, singura modificare adusă privind majorarea duratei măsurii administrative a suspendării dreptului de a conduce de la 90 de zile la 180 de zile, condițiile pentru luarea acestei măsuri, inițial stabilite prin Legea nr. 152/2019, rămânând neschimbate.

41. Aceste modificări normative au avut în vedere scopul general al legislației rutiere, de a proteja viața, integritatea și sănătatea persoanelor care participă la traficul rutier sau se află în apropierea acestuia, apreciate în contextul ansamblului reglementării ca fiind valori fundamentale care trebuie să aibă prioritate în fața mobilității ori a altor obiective ale sistemului de transport rutier. Majorarea perioadei de suspendare a fost justificată prin necesitatea asigurării unei gradualități a măsurii administrative în cazul faptelor de natură penală care nu au îndeplinit toate condițiile pentru a fi angajată răspunderea penală a persoanei, comparativ cu situațiile în care măsura suspendării dreptului de a conduce este aplicată ca sancțiune contravențională complementară pentru săvârșirea unei fapte contravenționale.

42. În plus, s-a avut în vedere existența, în realitatea obiectivă, a unor fapte ilicite pentru care, în situații precum cele indicate în sesizarea de recurs în interesul legii, nu mai este posibilă atragerea răspunderii penale și nici a celei contravenționale.

43. Concluziile precedente, rezultate din analiza logico-sistematică și teleologică a normei, justifică, în continuare, concluzia în sensul că sintagma „vătămarea corporală” conținută în art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu trebuie să primească același înțeles cu noțiunea de „rănire” conținută de art. 75 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pentru definiția accidentului de circulație, astfel cum această noțiune a fost explicată prin Decizia nr. 5/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, dar nici cu sintagma „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, astfel cum aceasta din urmă a fost interpretată prin Decizia nr. LXVI (66) din 15 octombrie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, și nici nu se confundă cu urmările specifice ale infracțiunii de vătămare corporală, indicate în enumerarea conținută de art. 194 alin. (1) din Codul penal.

44. Raționamentele și soluțiile instanței supreme dezvoltate în cuprinsul acestor decizii nu sunt aplicabile *mutatis mutandis* în privința măsurii administrative, a cărei premisă de aplicare este dată, în principal, de încălcarea unei reguli privind circulația pe drumurile publice, regulă pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea dreptului de a conduce autovehicule și al cărei scop, astfel cum s-a demonstrat în precedent, nu este orientat spre atragerea răspunderii penale și nici măcar spre aplicarea unei amenzi contravenționale conducătorului autovehiculului care a cauzat accidentul de circulație, ci spre înlăturarea unei stări de pericol pentru siguranța traficului rutier și prevenirea riscului potențial pe care îl prezintă pentru siguranța terțelor persoane participante la acest trafic sau aflate în proximitatea acestuia un comportament neconform regulilor de circulație rutieră.

45. Practic, măsura prevăzută de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 dă expresie unui raport de răspundere contravențională, ca formă a

răspunderii administrative, ce se naște din săvârșirea unei fapte ilicite prin care au fost încălcate norme referitoare la circulația pe drumurile publice, concluzie susținută și de topografia textului în cap. VII al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, intitulat „Răspunderea contravențională”.

46. În consecință, observând și scopul preventiv al măsurii administrative, în considerarea dispozițiilor art. 36 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „vătămare corporală” conținută în art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ar trebui să primească înțelesul curent din limba română modernă, fără a prezenta relevanță evaluarea vătămării corporale prin zile de îngrijiri medicale.

47. Din perspectiva aplicării măsurii administrative prevăzute de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, este necesar un fundament probator din care să rezulte existența unor traumatisme/leziuni/răniri/lovituri corporale suferite de victima accidentului de circulație.

48. Mai mult, prima orientare jurisprudențială produce consecințe incompatibile cu principiul echității și, totodată, nu corespunde scopului pentru care legiuitorul a instituit măsura administrativă a suspendării dreptului de a conduce, determinat de încălcarea unei reguli de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede această sancțiune contravențională complementară.

49. În consecință, suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie pentru o perioadă de 180 de zile se dispune și în cazul accidentului de circulație din care a rezultat vătămarea corporală a unei persoane, produs ca urmare a încălcării de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a unei reguli de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce, nefiind necesar ca vătămarea corporală să fie evaluată printr-un certificat medico-legal.

IX. **Opinia judecătorilor-raportori**

50. Judecătorii-raportori au apreciat că recursul în interesul legii este admisibil și că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, sintagma „vătămare corporală” are în vedere leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane a căror gravitate este evaluată prin cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

X.1. **Asupra admisibilității recursului în interesul legii**

51. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în conformitate cu dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”, precum și ale art. 515 din același cod, care prevăd că „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

52. Analiza implică verificarea cerințelor de admisibilitate în ceea ce privește titularul dreptului, obiectul, în sensul că acestea

trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, precum și sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de dispozițiile art. 515 din același act normativ.

53. Sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, condiția este îndeplinită, întrucât autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare prevăzută de art. 514 din Codul de procedură civilă.

54. Sub aspectul obiectului recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească o problemă de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești, cerința de admisibilitate trebuie analizată din perspectiva scopului reglementării mecanismului de unificare, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, astfel cum prevăd și dispozițiile art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”.

55. Admisibilitatea recursului în interesul legii presupune ca problema de drept supusă dezbaterii pe calea recursului în interesul legii să fie reală, legată de interpretarea diferită a unui text de lege, de clarificarea unei norme juridice care este echivocă, lacunară, necorelată cu alte dispoziții legale, susceptibilă de interpretare ori aplicare diferită și care a generat o practică judiciară neunitară.

56. Condiția este îndeplinită, prin sesizare fiind indicată o problemă de drept rezultată din interpretarea și aplicarea diferită a unor dispoziții dintr-un act normativ, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane, dacă a fost încălcată o regulă de circulație pentru care ordonanța de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce și instanța de judecată sau procurorul a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală.

57. Interpretarea și aplicarea diferită a acestor dispoziții au fost determinate de modalitatea diferită în care instanțele au interpretat și au aplicat dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu privire la „accidentul de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane”, având în vedere și dispozițiile art. 75 din același act normativ.

58. Sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii, condiția de admisibilitate este îndeplinită, având în vedere jurisprudența anexată sesizării, hotărâri judecătorești definitive prin care s-au dat dezlegări diferite problemei de drept, reflectate în cele două opinii jurisprudențiale.

X.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

59. Dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) au fost introduse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prin Legea

nr. 152/2019 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România, și anume: „(1) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule și tractoare agricole sau forestiere se dispune: (...) d) pentru o perioadă de 90 de zile în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane dacă a fost încălcată o regulă de circulație pentru care prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce și instanța de judecată sau procurorul a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală; (...)”.

60. Conform Ordonanței Guvernului nr. 1/2022, în vigoare de la data de 31.01.2022, aceste dispoziții au fost modificate în ceea ce privește perioada de suspendare, și anume 180 de zile, aceasta fiind singura diferență între cele două forme ale art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

61. În prezent, ulterior prezentei sesizări, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2024, în vigoare de la data de 29.06.2024, art. 103 alin. (1) lit. d) a fost modificat, și anume: „(1) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie operează: (...) d) în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau rănirea unei persoane, produs ca urmare a încălcării de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a unei reguli de circulație pentru care prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce, atunci când procurorul sau instanța de judecată a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, achitarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b) ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală, după caz, pentru următoarele perioade: 1. 60 de zile dacă pentru încălcarea regulii de circulație este prevăzută suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru 30 de zile; 2. 90 de zile dacă pentru încălcarea regulii de circulație este prevăzută suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru 60 de zile; 3. 120 de zile dacă pentru încălcarea regulii de circulație este prevăzută suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru 90 de zile; 4. 150 de zile dacă pentru încălcarea regulii de circulație este prevăzută suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru 120 de zile.” Au fost introduse două noi alineate în art. 103, alin. (10)² și (11)³.

62. Având în vedere că, la data soluționării prezentei sesizări, dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au fost modificate, se reține faptul că, potrivit art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în scopul creșterii siguranței rutiere: prevederile lit. d), privind soluția de achitare dispusă în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 135/2010, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024, se aplică

² „(10) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în situațiile în care nu sunt îndeplinite condițiile dispunerii măsurii administrative a suspendării exercitării dreptului de a conduce prevăzute la alin. (1) lit. c) sau d), după caz, dar s-a stabilit că fapta conducătorului de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai constituie contravenție, prescripția aplicării sancțiunii contravenționale se consideră că nu a curs pe tot timpul în care cauza s-a aflat în fața organelor de urmărire penală ori în fața instanței de judecată. Prescripția operează totuși dacă sancțiunea contravențională nu este aplicată în termen de 2 ani de la data săvârșirii.”

³ „(11) Prin rănire, în sensul alin. (1) lit. d), se înțelege orice atingere adusă integrității corporale a altei persoane decât cea a conducătorului de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai care a încălcat regula de circulație.”

faptelor săvârșite începând cu data de 29 iunie 2024; prevederile lit. d) privind perioadele de suspendare, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024, se aplică inclusiv faptelor săvârșite anterior datei de 29 iunie 2024; prevederile alin. (10), astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024, se aplică faptelor săvârșite începând cu data de 29 iunie 2024. Aceste dispoziții consacără aplicarea legii mai favorabile, potrivit art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată („Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”), și art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța Guvernului nr. 2/2001”) („dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară, se va aplica aceasta”), revenind instanței investite cu soluționarea fiecărui litigiu să le aplice.

63. Sesizarea în recurs în interesul legii privește dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare până la data de 29.06.2024 (data la care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024). În continuare, trimitere la acest act normativ vor avea în vedere forma în vigoare până la data menționată.

64. Divergența de jurisprudență rezultă din modul în care instanțele de judecată au interpretat dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, referitoare la condițiile prevăzute pentru suspendarea exercitării dreptului de a conduce, în ceea ce privește „accidentul de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală”, și anume sintagma „vătămare corporală”.

65. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține că prima opinie este corectă, rezultând din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) și art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare până la data de 29.06.2024 (data la care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024).

66. Răspunderea administrativ-contravențională este definită de art. 572 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ca fiind o formă a răspunderii administrative care intervine în cazul săvârșirii unei contravenții identificate potrivit legislației specifice în domeniul contravențiilor. Răspunderea administrativă, potrivit art. 565 alin. (1) din același act normativ, reprezintă acea formă a răspunderii juridice care constă în ansamblul de drepturi și obligații conexe de natură administrativă care, potrivit legii, se nasc ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite prin care se încalcă norme ale dreptului administrativ.

67. Art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule și tractoare agricole sau forestiere și se află în cap. VII privind răspunderea contravențională din acest act normativ, care constituie reglementarea-cadru în materia circulației pe drumurile publice, ale cărui dispoziții reglementează circulația pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații.

68. Potrivit art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prevederile acesteia referitoare la contravenții se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, dacă nu se dispune altfel, iar potrivit art. 47 din acest

act normativ, dispozițiile sale se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz.

69. Sunt reglementate, prin art. 95—97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, sancțiunile contravenționale principale, amenda și avertismentul, sancțiunile contravenționale complementare care, potrivit art. 96 alin. (1) din acest act normativ, au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege, una dintre sancțiunile contravenționale complementare, potrivit art. 96 alin. (2) lit. b) din același act normativ, fiind suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat, precum și măsurile tehnico-administrative.

70. În mod diferit de sancțiunea contravențională complementară, care se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau a avertismentului, sancțiunea administrativă prevăzută de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie, se dispune independent de aplicarea unei sancțiuni contravenționale principale, prin dispoziție a șefului poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta.

71. Aspectele de ordin procedural cu privire la aplicarea suspendării exercitării dreptului de a conduce autovehicule sunt prevăzute de art. 103 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit căruia: „În situația prevăzută la alin. (1) lit. c) și d), suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se dispune de către șeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta, începând cu ziua imediat următoare celei expirării prelungirii valabilității dovezii înlocuitoare. În situația în care valabilitatea dovezii înlocuitoare a permisului de conducere nu a fost prelungită sau a fost eliberată fără drept de conducere, din perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. c) și d) se deduce perioada în care titularul permisului de conducere nu a avut dreptul de conducere, conform art. 97 alin. (3). Dispoziția privind suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se emite în termen de 5 zile de la data la care șeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta a luat cunoștință de soluționarea procesului penal și se comunică titularului permisului de conducere în termen de 15 zile de la emiterea acesteia. În situația în care, la data la care se dispune suspendarea exercitării dreptului de a conduce, dreptul de a conduce este afectat deja de o altă suspendare a exercitării acestuia, perioada de suspendare care trebuie executată curge în continuarea perioadei de suspendare aflate deja în curs de executare.”

72. În situația în care s-a produs un accident de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane, art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează reținerea permisului de conducere, măsură tehnico-administrativă prevăzută de art. 96 alin. (2) lit. a) din același act normativ, care constă în ridicarea documentului din posesia unei persoane și păstrarea lui la sediul poliției rutiere până la soluționarea cauzei care a determinat aplicarea acestei măsuri (potrivit art. 2 pct. 5 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006), și anume: „(4) Permisul de conducere al conducătorului de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, implicat într-un accident de circulație din care a rezultatuciderea sau vătămarea corporală a unei persoane, se reține de către poliția rutieră dacă acesta a încălcat o regulă de circulație, eliberându-se dovada înlocuitoare fără drept de circulație, în situația în care regula de circulație încălcată este una dintre cele prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. a)

sau la art. 102 alin. (4), sau dovada înlocuitoare cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile, în celelalte cazuri. (...) (6) La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată învestită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea clasării, renunțării la urmărirea penală sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta. (...) (8) În cazul reținerii permisului de conducere pentru o perioadă determinată, cu eliberarea unei dovezi înlocuitoare cu drept de circulație pentru 15 zile, suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie începe în unul din următoarele cazuri: a) din momentul expirării termenului de valabilitate a dovezii înlocuitoare; b) din momentul depunerii dovezii înlocuitoare, de către conducătorul auto, la oricare unitate de poliție rutieră în una din zilele din intervalul perioadei de valabilitate a acesteia.”

73. Pentru aplicarea sancțiunii administrative a suspendării exercitării dreptului de a conduce prevăzute de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

— producerea unui accident de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane;

— încălcarea unei reguli de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce;

— instanța de judecată sau procurorul a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală [„b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege; (...) e) lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale; (...) g) a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii”], renunțarea la urmărirea penală (art. 318 din Codul de procedură penală), renunțarea la aplicarea pedepsei (art. 80 din Codul de procedură penală) sau amânarea aplicării pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal („să nu conducă anumite vehicule stabilite de instanță”) ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală.

74. Potrivit acestor dispoziții, aplicarea sancțiunii administrative are ca situație premisă existența unui accident de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane, urmări specifice faptelor îndreptate contra vieții, integrității corporale sau sănătății, precum și încălcarea, de către conducătorul de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie implicat în acest accident de circulație, a unei reguli de circulație pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce.

75. Încălcarea unei reguli de circulație pentru care se prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce este de natură, în principiu, a conduce la încheierea unui proces-verbal de contravenție de aplicare a unei sancțiuni principale și a sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce.

76. În condițiile în care nu s-a procedat astfel, întrucât fapta conducătorului de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere

ori tramvaie a fost urmărită ca infracțiune, ca urmare a faptului că din accidentul de circulație în care acesta a fost implicat a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane, însă nu a fost antrenată răspunderea penală, deoarece, în cauza penală, procurorul sau instanța de judecată a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei (fără a fi dispusă obligația de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță) ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală, este antrenată răspunderea administrativ-contravențională a conducătorului de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie implicat în accidentul de circulație, dacă a fost încălcată o regulă de circulație pentru care este prevăzută sancțiunea suspendării exercitării dreptului de a conduce.

77. Divergența de jurisprudență privește condiția referitoare la producerea unui „accident de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane”.

78. Accidentul de circulație este definit de dispozițiile art. 75 lit. a)—c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, și anume: „Accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții: a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc; b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale; c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare.”

79. Având în vedere sancțiunea administrativă prevăzută de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, este relevantă urmarea evenimentului referitoare la „rănirea” uneia sau a mai multor persoane, și, de asemenea, sintagma „vătămarea corporală”.

80. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu definește termenul „rănire” și nici sintagma „vătămarea corporală” din art. 75 și art. 103 alin. (1) lit. d) din acest act normativ, astfel că urmează a se analiza dacă sunt definite prin norme juridice specifice altor ramuri de drept, dacă acestea sunt aplicabile, sau dacă intenția legiuitorului a fost de a atribui acestora înțelesul ce rezultă din sensul comun al cuvintelor ce o compun.

81. Interpretarea dispozițiilor legale, operațiune utilizată în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare, se impune a fi realizată, în primul rând, în ansamblul actului normativ din care acestea fac parte. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii⁴ s-a reținut faptul că, atunci când este necesar, interpretarea sistematică a normelor juridice sau a unei sintagme dintr-un text legal cuprins într-o lege specială presupune determinarea sensului conceptual al acestora nu doar în contextul actului normativ în care sunt integrate, ci și plasarea respectivei norme sau noțiuni în ansamblul reglementării generale.

82. Termenul „rănire” prevăzut de art. 75 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost interpretat de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 5/2018, și anume: „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal privind infracțiunea de părăsire a locului accidentului, stabilește că termenul de rănire prevăzut de art. 75 lit. b) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, se interpretează în sensul de «leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane, a căror gravitate este evaluată prin zile

⁴ Decizia nr. 3 din 7 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 8 aprilie 2022, paragraful 66.

de îngrijiri medicale (cel puțin o zi) ori printr-una din urmările prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. a), c), d) și e) din Codul penal».”

83. Considerentele relevante pentru prezenta sesizare, în ceea ce privește termenul „rănire” din dispozițiile art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, sunt următoarele:

„Aplicând principiul interpretării după scopul normei (interpretare teleologică), s-ar putea considera că norma de incriminare vizează orice situație care ar putea genera o vătămare fizică a unei persoane.

Acesta poate constitui un argument *de lege ferenda*, însă o atare concluzie este îndepărtată de conținutul textului de lege în vigoare și, implicit, de voința legiuitorului, care nu caracterizează accidentul de circulație de o manieră generală, prin referire la simpla implicare a unor persoane în evenimentul rutier, ci indică o urmare concretă — rănirea, ce reprezintă producerea unui rezultat vătămător pentru integritatea corporală a uneia sau a mai multor persoane. (...).

Cum nu este vorba despre utilizarea unei terminologii juridice, înțelesul noțiunii de rănire nefiind explicat prin norme de drept substanțial penal și nici consacrat în doctrină sau prin jurisprudență, definirea acestui termen utilizat într-o prevedere legală de incriminare nu poate fi alta decât cea din limbajul obișnuit, pornind de la înțelesul curent al noțiunii. (...).

Drept urmare, împrejurarea că în cazul infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal, pentru a indica urmările accidentului de circulație, legiuitorul nu a folosit niciunul din termenii care se regăsesc în conținutul infracțiunilor contra integrității corporale sau sănătății (lovire, suferințe fizice, leziuni traumatice, vătămare corporală, vătămarea integrității corporale), nu este un argument pentru a considera că sensul noțiunii de rănire este unul extrem de larg, care include orice suferință fizică ce a fost cauzată unei persoane, indiferent de tipul, intensitatea sau gravitatea acesteia.

Dimpotrivă, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, rana este vătămare de o anumită intensitate, respectiv o «ruptură internă sau exterioară a țesutului unei ființe vii, sub acțiunea unui agent distrugător; leziune, plagă». În plus, faptul că legiuitorul nu a folosit noțiuni cu înțeles mai larg, de tipul «lovire» — consacrat în art. 193 alin. (1) din Codul penal, ce constituie urmarea cea mai ușoară (minimală) a unei agresiuni corporale, conduce la concluzia că urmarea la care art. 338 alin. (1) din Codul penal face trimitere la art. 75 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, presupune o anumită specificitate și gravitate.

Diferențele de înțeles între noțiuni, astfel cum sunt definite în Dicționarul explicativ al limbii române, evidențiază faptul că rănirea constituie o vătămare fizică de o anumită consistență, diferită de simpla lovire sau de rezultatul acțiunii de lovire, ceea ce conduce la concluzia că, pentru a caracteriza accidentul de circulație, legiuitorul nu a avut în vedere suferințele fizice minore. (...).

Drept urmare, noțiunea de rănire din art. 75 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu poate avea ca înțeles orice suferință fizică ori atingerea minimă adusă integrității corporale sau sănătății unei persoane, indiferent de gravitate, sau orice tip de leziune.

Deși gravitatea leziunilor traumatice produse sau afectarea sănătății victimei nu este condiționată, în mod expres, de evaluarea prin zile de îngrijiri medicale necesare pentru vindecare, terminologia folosită de legiuitor conduce la concluzia că este vorba despre o consecință de o anumită gravitate,

superioară ca intensitate urmării specifice acțiunii de lovire sau alte violențe prevăzute de art. 193 alin. (1) din Codul penal, deci, pentru a fi îndeplinită cerința prevăzută de art. 75 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesar să se stabilească, cel puțin, producerea unei leziuni traumatice cuantificată printr-un număr de zile de îngrijiri medicale, ceea ce ar corespunde urmărilor specifice infracțiunii prevăzute de art. 193 alin. (2) din Codul penal (...).

În concluzie, «rănirea», în sensul dispozițiilor art. 338 alin. (1) cu referire la art. 75 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu constă în orice suferință fizică, ci, cel puțin, în leziuni traumatice sau în afectarea sănătății unei persoane, urmări a căror gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale (cel puțin o zi), după caz, în una din urmările prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. a), c), d) și e) din Codul penal.

Această interpretare corespunde sensului comun al termenului de «rănire», astfel cum este enunțat de Dicționarul explicativ al limbii române, ceea ce asigură respectarea condiției de previzibilitate a legii penale, având în vedere că noțiunea de «rănire» reprezintă un reper obiectiv de conformare a conduitei destinatarului normei de incriminare. Drept urmare, nu se poate considera că prin această explicitare a normei de incriminare obligația de a nu părăsi locul accidentului ar fi lăsată la liberul arbitru al conducătorului auto.

Modalitatea de dovedire a producerii acestor urmări ce caracterizează accidentul de circulație ca situație premisă (latura obiectivă a infracțiunii), dar și a posibilității inculpatului de a constata existența urmărilor (latura subiectivă a infracțiunii) constituie chestiuni ce țin de stabilirea situației de fapt în fiecare caz în parte, respectiv de analiza materialului probator, ce trebuie efectuate de instanța de judecată investită cu respectiva cauză, fără să aibă legătură cu definirea, la nivel abstract, a tiparului de incriminare a infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal. Drept urmare, aceste chestiuni nu pot face obiectul dezlegării unor chestiuni de drept, conform art. 475 din Codul de procedură penală. (...).

84. Dispozițiile art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „(3) Dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie pentru instanțe, [...], de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I”, prevăd în mod imperativ caracterul obligatoriu al dezlegării date problemei de drept examinate.

85. Efectul obligatoriu al dezlegării date problemelor de drept ce au format obiectul întrebării prealabile, consacrat de norma procesual penală prin art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, reprezintă o transpunere a dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție referitoare la poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în ierarhia sistemului judiciar și la rolul său de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești⁵.

86. Dispozitivul și considerentele decisive ale acestei decizii obligatorii reflectă faptul că instanța supremă, în cadrul mecanismelor de unificare a jurisprudenței, printr-o decizie prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a interpretat dispozițiile art. 75 lit. b) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și a stabilit că termenul „rănire” implică în mod necesar producerea unor consecințe de o anumită gravitate, evaluate prin zile de îngrijiri medicale, specifice urmărilor infracțiunilor contra integrității corporale sau sănătății [lovire sau alte violențe prevăzute de art. 193 alin. (2) din Codul penal și vătămarea corporală prevăzută de art. 194 alin. (1) lit. a), c), d) și e) din Codul penal].

⁵ Decizia Curții Constituționale nr. 624 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 19 noiembrie 2015.

87. Interpretarea termenului „rănire”, ca urmare a accidentului de circulație, astfel cum a fost definit de legiuitor, se impune a fi avută în vedere și în prezenta sesizare, având în vedere că dispozițiile legale a căror interpretare se solicită, art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prevăd sancționarea unei fapte ilicite care, prin urmările sale specifice, este îndreptată contra integrității corporale sau sănătății, valori aflate sub protecția normelor penale, existența unui accident de circulație din care a rezultat vătămarea corporală a unei persoane, în care a fost implicat conducătorul de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie care a încălcat o regulă de circulație, fiind situația premisă a aplicării sancțiunii administrative.

88. Dispozițiile art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, privind definiția accidentului de circulație, nu au fost modificate ulterior Deciziei nr. 5 din 28 februarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care au fost interpretate, astfel că, întrucât legiuitorul nu a intervenit, interpretarea instanței supreme este obligatorie.

89. În ceea ce privește dispozițiile art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, deși au fost introduse în actul normativ prin Legea nr. 152/2019, sancțiunea suspendării exercitării dreptului de a conduce autovehicule în cazul „accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane” era prevăzută, anterior Legii nr. 152/2019, de art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, în vigoare de la data de 29.06.2007, și anume: „(1) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule se dispune: (...) c) pentru o perioadă de 90 de zile când fapta conducătorului de autovehicul sau tramvai a fost urmărită ca infracțiune la regimul circulației pe drumurile publice, precum și în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane și instanța de judecată sau procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, dacă pentru regula de circulație încălcată prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce.”

90. Dispozițiile art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora „(1) În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni”, impun unitatea terminologică și obligă legiuitorul la folosirea unui limbaj normativ unitar, astfel că se impune și unitatea de interpretare, neputându-se admite că semnificația aceluiași termen utilizat de legiuitor pentru a defini accidentul de circulație este diferită.

91. În ceea ce privește sintagma „vătămare corporală”, deși nu este definită de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, este specifică faptelor care aduc atingere integrității corporale sau sănătății, este consacrată de norme de drept penal, iar aplicarea sancțiunii administrative prevăzute de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 are ca finalitate tocmai sancționarea unei fapte ilicite care, prin urmările sale specifice, este îndreptată contra integrității corporale sau sănătății, valori aflate sub protecția normelor penale.

92. Sancțiunea administrativă se instituie ca urmare a faptului că a rezultat vătămarea corporală a unei persoane, pentru care a fost declanșat conflictul de drept penal, iar instanța de judecată sau procurorul a dispus una dintre soluțiile prevăzute de textul legal.

93. Semnificația unei noțiuni sau a unui termen dată printr-un act normativ ce îl instituie este obligatorie și pentru actele

normative din aceeași materie, iar legiuitorul, atunci când dorește să confere un sens autonom unor concepte, trebuie să le definească în cuprinsul respectivului act normativ.

94. Utilizarea unei alte sintagme decât cea de „rănire”, din definiția accidentului de circulație prevăzută de art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în dispoziția care reglementează sancțiunea administrativă subliniază faptul că legiuitorul a avut în vedere consecințele vătămătoare specifice faptelor îndreptate contra integrității corporale sau sănătății persoanei vătămate în accidentul de circulație, care au condus la urmărirea ca infracțiune a fetei ilicite.

95. Faptul că aceste fapte ilicite sunt sancționate de reglementarea-cadru în materia circulației pe drumurile publice este determinat de împrejurarea că au existat motive pentru care, deși au fost urmărite ca infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății, s-au dispus soluțiile de clasare, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei ori încetarea procesului penal, în faza de urmărire penală sau în faza de judecată.

96. Din punctul de vedere al terminologiei juridice, vătămarea corporală este specifică infracțiunilor contra integrității corporale și sănătății, al căror obiect juridic constă în relațiile sociale referitoare la dreptul persoanei la integritate corporală și sănătate.

97. Potrivit art. 194 alin. (1) lit. b) din Codul penal, „vătămarea corporală” este „(1) Fapta prevăzută în art. 193, care a cauzat vreuna dintre următoarele consecințe: a) o infirmitate; b) leziuni traumatiche sau afectarea sănătății unei persoane, care au necesitat, pentru vindecare, mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale; c) un prejudiciu estetic grav și permanent; d) avortul; e) punerea în primejdie a vieții persoanei (...)”, iar art. 193 din Codul penal prevede că „(1) Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice (...). (2) Fapta prin care se produc leziuni traumatiche sau este afectată sănătatea unei persoane, a cărei gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale de cel mult 90 de zile (...)”. În raport cu opiniile jurisprudențiale care au condus la prezenta sesizare, relevante sunt consecințele privind leziunile traumatiche sau afectarea sănătății persoanei.

98. Având în vedere că fapta ilicită privește accidentul de circulație, „vătămarea corporală din culpă”, potrivit art. 196 din Codul penal, este „(1) Fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice ori a unei substanțe psihoactive sau în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși infracțiune (...). (2) Fapta prevăzută în art. 194 alin. (1) săvârșită din culpă (...). (3) Când fapta prevăzută în alin. (2) a fost săvârșită ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități (...)”.

99. Dreptul contravențional, similar dreptului penal, este guvernat de legalitatea sancțiunii, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, și este evidențiat de art. 567 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, privind principiul legalității răspunderii administrative, în sensul că aceasta nu poate opera decât în condițiile sau în cazurile prevăzute de lege, în limitele stabilite de aceasta, precum și de art. 572 din același act normativ, care prevede răspunderea administrativ-contravențională pentru săvârșirea unei contravenții identificate potrivit legislației specifice în domeniul contravențiilor.

100. Astfel cum s-a subliniat în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, contravenția reprezintă o acuzație în materie penală în sensul autonom din Convenția europeană a drepturilor omului⁶, iar „În jurisprudența C.E.D.O., astfel de sancțiuni care

⁶ Decizia nr. 16 din 18 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 8 februarie 2024, paragraful 65.

au privit limitarea sau înlăturarea dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice, indiferent de calificarea lor în dreptul intern, prin gradul lor de gravitate și prin caracterul lor punitiv și descurajant, au fost asemănate unei pedepse penale, supuse controlului instanței de judecată (Cauza *Maszni c. României* — Hotărârea din 21 septembrie 2006 — Cererea nr. 59.892/00, Cauza *Malige c. Franței* — nr. 27.812/95, Cauza *Nilsson c. Suediei* — Cererea nr. 73.661/01, 13 decembrie 2005).⁷

101. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut faptul că, „Deși statele au posibilitatea de a scoate în afara legii penale unele infracțiuni și de a le sancționa mai degrabă pe cale contravențională decât penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul motiv că regimul juridic aplicabil este diferit de cel în materie penală” (Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, paragraful 67, și jurisprudența citată).

102. Principiul legalității impune ca rezultatul interpretării legii contravenționale să fie concordant cu voința legiuitorului, să nu fie interpretat nici extensiv, nici restrictiv. A considera că vătămarea corporală care a rezultat din accidentul de circulație constituie orice atingere adusă integrității corporale echivalează cu o interpretare extensivă a dispozițiilor legale care, prin natura lor, de stabilire a unor sancțiuni administrative, sunt de strictă interpretare.

103. Deși finalitatea normelor care prevăd sancțiunea administrativă nu este sancționarea unor fapte care constituie infracțiuni, sancțiunea administrativă este determinată cumulativ de încălcarea regulii de circulație pentru care este prevăzută sancțiunea suspendării exercitării dreptului de a conduce și de împrejurarea că fapta săvârșită de conducătorul de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie implicat în accidentul de circulație a fost urmărită ca infracțiune contra integrității corporale sau sănătății.

104. Sancțiunea administrativă este stabilită prin indicarea unui număr fix de zile de suspendare a exercitării dreptului de a conduce, gradul de pericol social fiind apreciat de legiuitor prin raportare la fapta ilicită pe care o sancționează, independent de pericolul social concret al faptei ilicite comise.

105. Chiar dacă a fost stins conflictul de drept penal în faza de urmărire sau în faza de judecată, prin una dintre soluțiile

prevăzute de dispoziția legală care instituie sancțiunea administrativă, se impune existența unui criteriu obiectiv în raport cu care să se aplice sancțiunea administrativă, iar acest criteriu rezultă din împrejurarea care distinge între sancțiunea contravențională și sancțiunea administrativă, accidentul de circulație din care a rezultat vătămarea corporală a unei persoane și urmărirea ca infracțiune a faptei conducătorului de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie implicat în accidentul de circulație.

106. Vătămarea corporală nu constă în orice atingere adusă integrității corporale, are în vedere o vătămare de o anumită gravitate produsă asupra persoanei vătămate, corespunzătoare consecințelor asupra integrității corporale sau sănătății prevăzute de normele legale privind vătămarea corporală în baza cărora fapta este urmărită ca infracțiune, evaluate prin raportare la criterii concrete, și anume leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane care au necesitat, pentru vindecare, cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

107. Argumentul legat de probațiune din cea de-a doua opinie jurisprudențială, privind faptul că sunt situații în care condiția referitoare la accidentul de circulație din care rezultă vătămarea corporală nu poate fi probată, legiuitorul necondiționând aplicarea măsurii de la art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 de prezentarea unui certificat medico-legal, nu este de natură să conducă la o interpretare extensivă a dispozițiilor legale, în sensul că vătămarea corporală se referă la orice atingere adusă integrității corporale, fiind opțiunea legiuitorului, care are competență exclusivă în acest sens, să reglementeze faptele care au gradul de pericol social de natură să conducă la aplicarea sancțiunilor administrative.

108. Toate aceste motive conduc, în absența definirii de către legiuitor a vătăării corporale rezultate din accidentul de circulație, prevăzute de art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, la concluzia că, pentru aplicarea sancțiunii administrative a suspendării exercitării dreptului de a conduce, vătămarea corporală nu constă în orice atingere adusă integrității corporale, indiferent de gravitatea și urmările acesteia, are în vedere leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane a căror gravitate este evaluată prin cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

109. Pentru considerentele expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii constată că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, va admite recursul în interesul legii și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, va stabili că sintagma „vătămare corporală” are în vedere leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane a căror gravitate este evaluată prin cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare până la data de 29.06.2024 (data la care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în scopul creșterii siguranței rutiere), sintagma „vătămare corporală” are în vedere leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane a căror gravitate este evaluată prin cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

⁷ Decizia nr. 8 din 19 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 19 iunie 2018, paragraful 5.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, MAGAZIN ONLINE, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 570905